Κρίση στην ιεραρχία: Βρήκαμε αρχιεπίσκοπο, ας θάψουμε καμπόσους (θεσμούς) (Μάρω Σιδέρη)

Date : 7 Μαΐου, 2006

Κριτική στην στάση βουλευτών κατά την διάρκεια της ορκωμοσίας του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ζητώ συγγνώμη εάν ο τίτλος των σκέψεων μου ακούγεται σαρκαστικός. Στην πραγματικότητα δεν έχω ούτε το ταλέντο, ούτε τη διάθεση να σαρκάσω, ιδιαίτερα όταν κάθε μέρα που περνά, επιφυλάσσει και μια έκπληξη που με τρομάζει.
Αισθάνομαι πως οι ασκοί του Αιόλου που έχουν ανοίξει για την Ιεραρχία, αποκαλύπτουν τις προθέσεις και πολλών άλλων φορέων να μη σεβαστούν ούτε θεσμούς, ούτε ανθρώπους. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι συγκεκριμένοι Ιεράρχες χλεύασαν με τον χειρότερο τρόπο το σχήμα τους και δοκίμασαν τις αντοχές των πιστών. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πολλοί λειτουργοί της Ορθοδοξίας δεν μοιάζουν να συγκινούνται από τη ζωή του ιδρυτή της, ότι προκαλούν τον απλό πολίτη με ψέματα, σκάνδαλα και υπερβολικά κηρύγματα. Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, αποκαλύπτονται όμως πρόσωπα χωρίς προσωπεία από όλους τους χώρους, αφήνοντάς μου μια πικρή γεύση στο στόμα και έντονη ανησυχία για όλα όσα αφελώς πίστεψα και για όσα ακόμα με περιμένουν.
Μπροστά στους ιεράρχες που γονάτισαν, άκουσα πολιτικούς να λένε πως ανέκαθεν υποστήριζαν τον χωρισμό Κράτους- Εκκλησίας, αλλά φοβούμενοι το πολιτικό κόστος, είχαν σιωπήσει στο παρελθόν. Τους είδα να θυσιάζουν το θεσμό στο βωμό της απέχθειάς τους προς το πρόσωπο, να ξεχνούν κι αυτό τον τυπικό σεβασμό του ανθρώπου προς τον άνθρωπο και παρόλα αυτά να μιλούν για δικαιώματα και δημοκρατία. Τους είδα, τους άκουσα κι αντί να ηρεμήσω, ανησύχησα περισσότερο, για το μέλλον ενός τόπου που εξακολουθεί να αντιμετωπίζει υπερβολικά τον άγιο και τον αμαρτωλό.
Κανένας θαρρώ ιστορικός δε θα ξεχάσει ποτέ την ορκωμοσία της 12 ης Μαρτίου, κι ελπίζω και κανένας πολίτης. Προσωπικά δε θα ξεχάσω τους βουλευτές που δε σεβάστηκαν ούτε το Σύνταγμα, ούτε την Παράδοση, ούτε το θεσμό που ο Αρχιεπίσκοπος εκπροσωπούσε, μα κυρίως δε σεβάστηκαν τον άνθρωπο που δεν είναι ούτε καλύτερος ούτε χειρότερος από τους ίδιους ή από όλους εμάς. Δε θα ξεχάσω την έλλειψη στοιχειώδους σεβασμού, σ' έναν πολίτη που- εν πάση περιπτώσει- εκπροσωπεί ένα Θεσμό, ή σε έναν πολίτη που έχει την υποχρέωση να δεχτεί την κρίση, μα όχι και την εύκολη καταδίκη. Θέλω να θυμάμαι πάντα ότι ένας ικανός αριθμός πολιτικών ειδικεύεται σε χτυπήματα κάτω από τη ζώνη, ότι τρέμει να αντιμετωπίσει την «απειλή» του έθνους (εάν ο Αρχιεπίσκοπος αποτελεί απειλή), όσο την αντικρίζει αγέρωχη και δυνατή, μα σπεύδει να την πολεμήσει, όταν αυτή βρίσκεται λαβωμένη από τα δικά της χτυπήματα. Παρακολουθώντας την ορκωμοσία του νέου Προέδρου της Δημοκρατίας, συνειδητοποίησα κάτι που θαρρώ πάντα

υποπτευόμουν: Εκτός από έκφυλους ιερείς, θα πρέπει να αντιμετωπίσω και πολιτικούς θρασύδειλους ή πανικόβλητους. Πολιτικούς που ψάχνουν ευκαιρία να περάσουν τις θέσεις τους, μόνο όταν η δική τους καρέκλα δε θα ζημιωθεί, πολιτικούς που δεν έχουν διάθεση να διακρίνουν το Θεσμό πίσω από το πρόσωπο, το ιδανικό πίσω από τη ματαιοδοξία, το διαμάντι μέσα στη λάσπη. Παρακολουθώντας μια ύψιστη στιγμή της Δημοκρατίας, είδα τους υπηρέτες της να παρασύρονται στη δύνη των γεγονότων και σε κινήσεις εντυπωσιασμού, και πόνεσα γιατί για μένα κανένα μεμονωμένο γεγονός και κανένα πρόσωπο δεν είναι ικανά να αμαυρώσουν τη γιορτή της αγαπημένης των λαών. Προσωπικά δε με ενόχλησε που ένας «ψεύτης» που τυχαίνει να είναι ο Αρχιεπίσκοπος όρκισε τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, όπως δε με είχε ενοχλήσει το γεγονός ότι κάποιοι «ψεύτες» που καλώς ή κακώς είναι βουλευτές τον είχαν ψηφίσει. Αυτό που με ενοχλεί πάντα είναι η ασέβεια και η ψευτο-επανάσταση, πολύ περισσότερο όταν τις συναντώ σε χώρους ιερούς και σε στιγμές κορυφαίες.
Εάν οι εκπρόσωποί μου θέλουν να ασκήσουν πίεση στον Αρχιεπίσκοπο, ας το κάνουν, εάν κρίνουν ότι είναι ώρα για το Κράτος και την Εκκλησία να χωρίσουν, είμαι έτοιμη να ακούσω τα επιχειρήματα τους.. Όσο όμως ο συγκεκριμένος άνθρωπος φέρει τον τίτλο του προκαθήμενου της Ελλαδικής εκκλησίας κι όσο η Εκκλησία είναι ενωμένη με το Κράτος, εξαιτίας της απόφασης της πλειοψηφίας, είναι αν μη τι άλλο κάλπικη και επικίνδυνη κάθε κίνηση εντυπωσιασμού. Εφόσον οι βουλευτές μας δεν επέλεξαν να κρατήσουν το Σταυρό εκτός κοινοβουλίου, όταν είχαν την ευκαιρία, το να σηκωθούν από το έδρανό τους όταν στην αίθουσα μπήκε ο σταυρός, ήταν υποχρέωση, και κανένα πρόσωπο, όσο μουτζουρωμένο κι αν ήταν, δεν μπορούσε να αποτελέσει άλλοθι για αντίθετη αντίδραση.
Δε θα θάψουμε τους θεσμούς εξαιτίας ενός παπά, κι αν δεν το καταλαβαίνουν οι εκπρόσωποί μας, είναι θαρρώ καθήκον μας να το κατανοήσουμε εμείς και να τους το εξηγήσουμε.

**(Η Μάρω Σιδέρη γεννήθηκε στην Παιάνια. Σπούδασε Θεολογία στο Πανεπιστήμιο των Αθηνών και συνέχισε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στην Αγγλία πάνω στα Παιδαγωγικά. -Theology and religion Studies in Primary Education και T.E. S.O.L)*

(Πηγή: "ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ" 18/3/2005)